

SUOMAILAISEN KASVATUSTYÖN KENTTÄ

150 vuotta sitten sivistystyöllä oli keskeinen osa suomalaisen kasvatuksen kentässä. Lasten kasvatusta tapahtui pitkälti perhepiirissä ja yhteisön toimesta ja ammatit siirtyivät isältä pojalle. Yleissivistävä oppivelvollisuuskoulu ja ammatilliset oppilaitokset olivat vasta iduillaan.

SUOMILAISEN KASVATUSTYÖN KENTTÄ

Viime vuosisadan alkupuolella oppivelvollisuuskoulu ja erilaiset ammatilliset oppilaitokset saivat lisää jalanjaa, mutta vapaalla sivistystyöllä oli edelleen oma vankka statuksensa kasvatuksen kentässä.

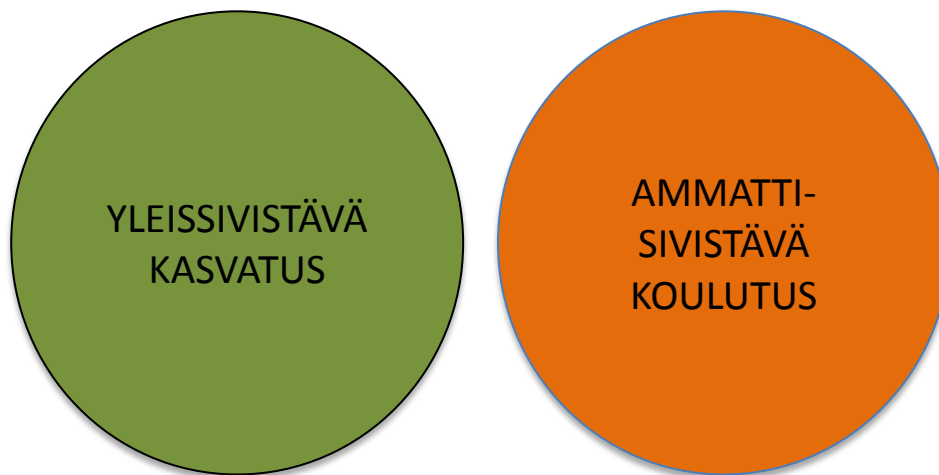
SUOMILAISEN KASVATUSTYÖN KENTTÄ

Viime vuosisadan loppupuolella yleissivistävän koulun ja ammatillisen koulutuksen roolit vahvistuivat monista eri syistä. Vapaan sivistystyön identiteetti ei ollut enää niin yksiselitteinen. Alan perinteitä tuntemattomien oli entistä vaikeampi saada otetta vapaan sivistystyön merkityksistä ja tulla vakuuttuneeksi sen yhteiskunnallisesta tarpeellisuudesta.

Asialle kuvaavaa on Akavan koulutuspoliittisen asiamiehen Ida Mielityisen Opetushallituksen seminaarissa 20.3.2013 sivistystyöstä antama luonnehdinta sivistystyöstä. Mielityinen kertoi tutustuneensa itselleen aiemmin tuntemattomaan vapaaseen sivistystyöhön oman seminaarialustuksensa (Koulutusjärjestelmä ja sivistystyö) valmistelun yhteydessä. Sana, joka hänelle mitä ilmeisimmin kuvasi sivistystyön ydintä oli "pärekorikurssit".

SUOMILAISEN KASVATUSTYÖN KENTTÄ

Kysymys kuuluu: pystyykö vapaa sivistystyö perustelemaan olemassaolonsa niin hyvin, että se yhteiskunnan rahoittamana ja arvostamana toimintamuotona säilyttää paikkansa osana suomalaisen kasvatuksen kenttää. Vai katsotaanko yleissivistävän kasvatuksen ja ammatillisen koulutuksen hoitavan myös ne yhteiskunnalliset funktiot, joiden on tähän asti katsottu kuuluvan vapaan sivistystyön toimipiiriin.

MIKÄ ON OPINTOKESKUSTEN
ERITYINEN
SIVISTYSTEHTÄVÄ,
JONKA VARAAN
NIIDEN IDENTITEETTI VOIDAAN
RAKENTAA?